

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1305/2020
02.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ивана Милетића, поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К 700/17 од 27.08.2020. године и К 700/17, Кв 1228/20 од 24.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 02.12.2020.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ивана Милетића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Првог основног суда у Београду К 700/17 од 27.08.2020. године и К 700/17, Кв 1228/20 од 24.09.2020. године и предмет враћа Првом основном суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду К 700/17 од 27.08.2020. године одбијен је захтев окривљене за накнаду трошкова ангажованог браниоца у износу од 62.250,00 динара, као неоснован.

Решењем Првог основног суда у Београду К 700/17, Кв 1228/20 од 24.09.2020. године одбијена је жалба браниоца окривљене изјављена против решења Првог основног суда у Београду К 700/17 од 27.08.2020. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Иван Милетић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да

њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано бранилац окривљене АА у поднетом захтеву указује да је побијаним решењима Првог основног суда у Београду учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је окривљена АА пресудом Првог основног суда у Београду К 700/17 од 02.06.2017. године оглашена кривом због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и изречена јој је условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се казна затвора неће извршити уколико окривљена у року од две године не изврши ново кривично дело. Према окривљеној је изречена мера безбедности одузимања предмета, као и мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће се извршити на слободи у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и која ће трајати док постоје потребе за лечењем, али не дуже од три године. Окривљена је ослобођена плаћања трошкова кривичног поступка. Дана 23.07.2020. године одржана је седница већа из члана 21. став 4. ЗКП, на коју је приступила окривљена и изабрани бранилац, а веће је донело решење К 700/17, Кв 553/20 од 23.07.2020. године којим је обустављен поступак принудног извршења мере безбедности обавезног лечења наркомана на слободи која је окривљеној АА изречена пресудом Првог основног суда у Београду К 700/17 од 02.06.2017. године, правноснажном дана 02.06.2017. године. Бранилац окривљене поднео је трошковник у име окривљене са захтевом да се исплате трошкови које је окривљена имала у поступку принудног извршења мере безбедности обавезног лечења наркомана на слободи који је обустављен, а који захтев је одбијен наведеним правноснажним решењима.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 534. став 1. ЗКП прописано је да ако је условном осудом наложено лечење на слободи, а осуђени се није подвргао лечењу или га је самовољно напустио, суд може опозвати условну осуду или наредити принудно извршење изречене мере обавезног лечења алокохоличара или мере безбедности обавезног лечења наркомана у здравственој установи или другој специјализованој установи. Ставом два истоименог члана је прописано да одлуку из става 1. суд доноси по службеној дужности или на предлог установе у којој се осуђени лечи или је требало да

се лечи, док је ставом три прописано да ће пре доношења одлуке суд узети изјаве од јавног тужиоца и осуђеног, а по потреби ће испитати лекара установе у којој се осуђени лечио или је требало да се лечи.

Наиме, погрешан је закључак суда да је поступак принудног извршења мере безбедности обавезног лечења наркомана посебан поступак и да се не може подвести под појам „кривични поступак“, обзиром да поступак за принудно извршење мере безбедности из члана 534. ЗКП представља кривични поступак у смислу члана 261. став 1. ЗКП, обзиром да је поступак условљен изрицањем мере безбедности обавезног лечења наркомана у кривичном поступку и да се исти спроводи пред судом, а у конкретном случају исти је спроведен по окончаном кривичном поступку у коме је донета пресуда К 700/17 од 02.06.2017. године којом је према окривљеној између осталог изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана, везано за коју меру је и вођен поступак принудног извршења.

Имајући у виду да је чланом 534. ЗКП прописан начин одлучивања у поступку принудног извршења мере безбедности обавезног лечења наркомана на слободи, а да је чланом 261. став 1. ЗКП прописано да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца, а чланом 265. став 1. ЗКП прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, да ће се у решењу изрећи, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда, првостепени и другостепени суд су поступањем које је супротно од наведених законских одредби исте повредили, на који начин је учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Како је, дакле, побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ивана Милетића, то је Врховни касациони суд усвојио као основан захтев и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана правноснажна решења Првог основног суда у Београду К 700/17 од 27.08.2020. године и К 700/17, Кв 1228/20 од 24.09.2020. године, те списе предмета вратио том суду на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић